

БЪЛГАРСКА

СОЦИАЛДЕМОКРАТИЧЕСКА ПАРТИЯ

ИЗПЪЛНИТЕЛЕН СЪВЕТ

14.01. 1991

162.27-3
14.01.91

ДО

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА

ВЕЛИКОТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Т У К

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ,

Парламентарната група на Българската социалдемократическа партия, като счита, че основната и най-важна задача на Великото народно събрание е подготвянето и приемането на нова Конституция на Република България, ръководена от желанието да ладе пранос в нейното реализиране, в приложение на настоящето Ви представи свой проект за Конституция.

Молим той да бъде включен за разглеждане и обсъждане съвместно с представените досега проекти.

ПРИЛОЖЕНИЕ: проект за Конституция на Република България

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ПАРЛАМЕНТАРНАТА
ГРУПА НА Б С Д П:

/д-р П.Дертлиев /

КОНСТИТУЦИЯ

НА

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Ние, Представителите на народа на България, в стремежа си да установим демократична държава, способна да осигури осъществяването на гражданските, политическите, икономическите, социалните и културни права на човешката личност, нейното спокойствие, благополучие и сигурност на живот, при защитена природна среда, като върховни ценности на плуралистично и лишено от предрасъдъци общество, основано на социалната хармония и уважение към международно установения правен ред и мирен път за решаване на споровете между държавите,

ПРИЕМАМЕ следната Конституция на България

ГЛАВА ПЪРВА

ОСНОВНИ НАЧАЛА

- Чл./1/ България е демократична и правова държава.
- /2/ Националният суверенитет принадлежи на българския народ, от който произтичат пълномощията на държавата.
- /3/ Политическата форма на българската държава е република с парламентарно управление.

Чл. 2./1/ Държавната власт в България се разделя на законодателна, изпълнителна и съдебна, всяка от които е отделна и самостоятелна.

/2/ Лицата, упражняващи една от властите, не могат едновременно да упражняват и никоя от останалите, освен в предвидените в Конституцията случаи.

/3/ Никой гражданин или част от народа не може да си присвоява упражняването на държавната власт.

Чл.3. Административното деление на територията на България се урежда със закон. Общината е основната самоуправляваща се административно-териториална единица.

Чл.4. Официален език в Република България е българският.

ГЛАВА ВТОРА

ПРАВА И ГАРАНЦИИ НА ЛИЧНОСТТА

Чл.5./1/ Всеки гражданин на България се ражда свободен и равен по достойнство и права. Не се допуска никаква дискриминация или привилегия по причина на произход,раса,пол,религия,възгледи или някои други лични или социални условия и обстоятелства.

/2/ Всеки гражданин са равни пред закона и имат право на еднаква заплата.

Чл.6. /1/ Никой не може да бъде подлаган на произволен арест,задръжане или изгнание.

/2/ Всеки обвинен в престъпление има правото да се счита за невинен до доказване на неговата вина в съответствие със закона при осигурена защита и публичност.

/3/ Предварителното задръжане се допуска най-много за четири часа. То може да бъде удължено само въз основа на съдебен акт в случаите,предвидени в закона.

/4/ Правото на защита от момента на задържането, в предварителното производство и съда е гарантирано и същото не може да бъде ограничено от никого и по никакъв начин.

Чл.7./1/ Личната неприкосновеност е право, обезпечено на всички граждани на страната.

/2/ Никой не може да бъде осъден или да се наказва за действия или бездействия, които не са били въздигнати от закона за престъпления, простъпка или административно нарушение.

/3/ Никой не може да бъде наказан без влязла в законна сила присъда.

Чл.8./1/ Мъченията под каквато и да е форма и независимо от обвиненията безусловно се забраняват.

/2/ Смъртното наказание е недопустимо за престъпления от политически характер.

/3/ Наказанията са лични и съответни на извършеното престъпление. Те трябва да спомогат за превъзпитанието на осъдени, особено когато се отнасят за непълнолетни.

Чл.9./1/ Не се допуска учредяването на общежития и лагери за лишаване от свобода без присъда, както и принудителното изселване. Осъдените с присъда влязла в сила се задържат в местата определени от закона.

Чл.10./1/ Всеки има право на свободно придвижване и местоживене в пределите на страната и извън нея.

/2/ Правото на свободно напускане и завръщане в страната се гарантира за всички български граждани.

Чл.11./1/ Свободата на мисълта, на убежденията, на религиозната съвест и на вероизповеданията, както и ползуването на майчиния език не може да се ограничава или накърнява от никакъв закон,

административен акт или по друг начин.

/2/ Правото на свободни религиозни обряди се обезпечава, когато същите не противоречат на закона и добрите нрави.

Чл. 12. Свободата на словото се обезпечава за всекиго. Всеки може свободно да изказва своите мнения, убеждения и преценки, стига с това да не засяга правата и свободите на другото и да не накърнява добрите нрави.

Чл. 13. Свободата на печата е обществена необходимост и право на всеки. Разпространението на печатните произведения е свободно.

/2/ Не се допуска никаква цензура под каквато и да е форма, както и никакво спиране или изземване на печатни произведения без влязло в сила съдебно решение или присъда.

/3/ Цензурата се допуска само по време на война или при обявено извънредно положение.

/4/ Всички действия на държавни органи и частни лица, които ограничават свободата на печата или разпространението на печатни издания са наказуеми.

Чл. 14. /1/ Свободата на събрания е право на всички български граждани. Те имат право да се събират мирно и без оръжие за разглеждане и обсъждане на всякакви въпроси, без да са длъжни да искат предварително разрешение от някого и без да са длъжни да търпят присъствието на органи на държавната власт.

/2/ Всяко осуетяване, смущаване, нападение или разтуряне на събрания, шествия и религиозни служби е наказуемо деяние без оглед дали същото е извършено от орган на властта или от друго лице.

/3/ Събрания и шествия на открито стават съобразно правилата за спазването на обществения ред и за движението по улиците при предварително уведомяване на надлежните административни органи.

Чл.15./1/ На всички се признава правото на сдружаване. Когато сдруженията използват средства или преследват цели, които са признати за престъпни, се обявяват за незаконни. Не се разрешава създаването на тайни общества и военизирани сдружения.

/2/ Сдруженията се вписват в регистър с оглед гласността и могат да се разпускат или тяхната дейност да се прекратява само въз основа на мотивирано съдебно решение.

Чл.16. Жилището е неприкосновено. В него не може да се влиза, да се прави обик без съгласието на собственика или без съдебно решение, освен в случай на явно престъпление. Не се допуска извършването на оглед и претърсване в периода от 20 до 06 часа.

Чл.17. Тайната на кореспонденцията и по-специално на пощенската, телеграфната и телефонната е неприкосновена, освен в случаите когато има съдебен акт и това се налага за разкриване на тежки престъпления.

Чл.18./1/ Всички имат право на образование. Основното и средното образование са задължителни и безплатни.

/2/ Навишните учебни заведения се гарантира пълна автономия съобразно установения със закона ред.

Чл.19. Всички граждани имат право да отправят лични или колективни молби, жалби, изложения и петиции до държавните органи, които съгласно специален закон са длъжни да ги разглеждат.

дат и решават.

Чл. 20. Държавата осигурява социалната, икономическата и правна закрила на семейството. Децата са равни пред закона независимо от произхода си. Със закон се допуска установяване на бащинство.

Чл. 21./1/ Държавата полага специални грижи в областта на здравеопазването посредством превантивни мерки, медицинска помощ и услуги.

/2/ Държавата провежда политика за поощряване на здравата просвета, физическото възпитание и спорта сред учащите се.

Чл. 22./1/ Държавата установява и поддържа обществен режим за социално осигуряване на всички граждани, с които се гарантира обществено осигуряване, пенсии и социални помощи в достатъчен размер включително при безработица. Допълнителните осигуровки са доброволни.

/2/ Държавата създава условия за гарантиране на процесите за професионална подготовка и преподготовка, изискванията за безопасност и хигиена на труда, за необходимата почивка и ползуването на периодичен отпуск.

Чл. 23./1/ Държавата полага особени грижи и взема под своя закрила достъпа до културата, на която имат право всички граждани.

/2/ Държавата гарантира опазването на българското културно и художествено наследство, независимо от юридическия му режим и принадлежност. Санкциите против посегателствата срещу това наследство се уреждат със закон.

Чл. 24. Държавата провежда неотклонно политика на социални грижи, медицинска помощ, рехабилитация и интеграция на

физически, умствено и психически непълноценни деца, на които да се оказва специализирана помощ и защита.

Чл. 25. Държавата организира ефикасна защита на потребителите, като гарантира вземането на мерки и извършването на действия, с които се обезпечава тяхната сигурност, здравето и законните им икономически интереси.

Чл. 26. Държавата обезпечава на всеки правото на достъп при равни условия до публични функции, длъжности и постове при спазване на изискванията, установени със закон.

Чл. 27. /1/ Правото и свободата на труд са обезпечени за всички граждани. Държавата регулира условията на труда и определя минималната заплата.

/2/ Законът гарантира правото на колективни трудови договори между представителите на трудещите се и работодателите, както и правната сила на техните договори.

/3/ Признава се правото на трудещите се и на работодателите да предприемат мерки при колективен конфликт. Правото на стачка е обезпечено в обсега на закона, който го урежда с включването на точни гаранции за осигуряването на дейността на основните служби, дейности и производства с особено значение за държавата.

/4/ Всеки гражданин е длъжен да работи според своите сили и способности. Особен закон урежда трудовите отношения в обществото.

Чл. 28. Данъчните тежести на гражданите са общи и съразмерни на техните стопански възможности. Тежестите, както и освобождаването от тях, се установяват само със закон. Контролът

за законосъобразността на данъчното облагане принадлежи на съдебната власт.

Чл. 29. Всички български граждани в чужбина се ползват от закрилата на Република България.

Чл. 30. Защитата на Отечеството е дълг и чест на всеки български гражданин. Военната служба се урежда със закон.

Чл. 31./1/ Конституционните права и свободи не могат да се ограничават или накърняват от никакви разпоредби на закона, от административни актове или действия на частни физически и юридически лица. Специалните закони и предвидените полицейски мерки могат само да регулират упражняването на тези права и свободи с оглед да не се нарушава установения обществен ред.

/2/ Всички деяния на официалните органи на властта или на частни лица, с които се накърняват признатите права и свободи се наказват. Извършителят не се освобождава от отговорност по мотиви, че е изпълнявал закон, заповед или нареждане.

/3/ Престъпления срещу конституционно установените права и свободи, свързани с поставянето на гражданите в условия опасни за физическото и психическото им здраве или съпроводени с мъчения или насилия, не се погасяват по давност.

Чл. 32./1/ Правото на частна собственост е неприкосновено. То се упражнява в рамките на закона.

/2/ Собствеността може принудително да се отстъпи за държавна и обществена нужда срещу предварително равностойно обезщетение с имот или пари или взети заедно, когато не е възможно да се намери друго решение.

/3/ Забранява се образуването и съществуването на

частни монополни организации.

Чл. 33. Държавата насърчава личната инициатива и защита свободата на предприемачеството в рамките на пазарната икономика.

ГЛАВА ТРЕТА НАРОДНО ПРЕДСТАВИТЕЛСТВО

Чл. 34. Законодателната власт в Република България се упражнява от Обикновеното и Великото народно събрание.

І. Обикновено народно събрание

Чл. 35. Обикновеното народно събрание се състои от 200 народни представители, избрани от народа чрез всеобщо, равно и пряко изборително право с тайно гласуване.

Чл. 36. Народното събрание се избира за срок от 4 години.

Чл. 37. Избиратели и избиратели са всички български граждани без разлика на пол, народност, раса, вероизповедание, звание, произход, обществено положение или източно състояние, които са навършили 18 години, с изключение на поставените под запрещение и на лишените от граждански и политически права.

Чл. 38. Редът за произвеждането на избори се урежда със закон.

Чл. 39. Народното събрание се намира в постоянна сесия и то само определя своите ваканции. То може да се свика и през ваканцията по искане на една четвърт от народните представители или на Министерския съвет.

/2/ Народното събрание се свиква на заседание от Председателя на републиката най-късно до 30-ия ден след изборите. Ако не бъде свикано в този срок, то се събира само на 30-тия ден.

Чл.40. На своето първо заседание Народното събрание под председателството на най-възрастния народен представител избира председател и подпредседатели.

Чл.41. Народното събрание единствено се произнася за законността на изборите за народни представители. На първото заседание то избира комисия по проверка на изборите, която в един месечен срок докладва за утвърждаването или неутвърждаването на всеки народен представител поотделно.

Чл.42. Народните представители полагат следната клетва:

"Заклевам се в името на Република България във всичките си действия да се ръководя от интересите на народа и да спазвам точно Конституцията и законите на страната. Заклех се."

Чл.43. Народното събрание изработва правилник за реда на своята дейност.

Чл.44. Заседанията на Народното събрание са публични, освен когато важни държавни интереси налагат противното.

Чл.45. /1/ Никой не може да влиза с оръжие в сградата на Народното събрание.

/2/ Народното събрание има своя вътрешна охрана, която е подчинена на председателя на Събранието.

Чл.46. Народното събрание може да заседава, ако присъствуват повече от половината от всички народни представители.

То взема решения с обикновено мнозинство от присъстващите народни представители, освен когато Конституцията изисква друго мнозинство.

Чл. 47. Народното събрание:

1. Обсъжда и гласува законите на страната. Законодателната власт принадлежи само нему и не може да бъде делегирана нито изцяло, нито отчасти комуто и да било. Народното събрание дава задължителни за всички тълкувания на законите.

2. Решава провеждането на общонародно допитване.

3. Обсъжда и гласува ежегодно бюджета на държавата и контролира изпълнението му.

4. Решава сключването на държавни заеми.

5. Опрощава несъбираеми вземания на държавата.

6. Обявява амнистия.

7. Учредява ордени и медали.

8. Избира министър-председател и по негово предложение утвърждава останалите членове на правителството.

9. С мнозинство две трети от общия брой на народните представители създава, закрива, слива и преименува министерства и други ведомства с ранг на министерства.

10. Ратифицира и денонсира сключените от правителството международни договори с изключение на ония, по които се произнася Великото народно събрание.

11. Решава въпросите за обявяване на война, за сключване на мир, за обявяване на военно положение в интерес на отбраната и на извънредно положение за осигуряване на обществения ред.

Чл. 48. Законодателната инициатива принадлежи на Председателя на републиката, на правителството и на народните представители. Народните представители могат да внасят законопроекти ако те са подписани поне от 20 членове на Народното събрание.

Чл. 49. Законите се гласуват на две четения в поне две заседания. Законът влиза в сила три дни след обнародването му в Държавен вестник, освен ако в самия закон е предвиден друг срок.

Чл. 50. Народното събрание приема всякакви молби и жалби и ги предава на надлежните министри или на специални комисии като определя срок за решаването им.

Чл. 51. Народното събрание може по реда, установен в правилника за реда на дейността му, да прави анкети по всички въпроси. Всички държавни органи, граждани и организации са длъжни да дават сведения и обяснения и да представят исканите документи.

Чл. 52. Народните представители имат право на запитвания, питаня и интерпелации към надлежния министър по дейността на неговото ведомство и към министър-председателя за общата политика на правителството.

Чл. 53. /1/ Председателят на републиката и членовете на правителството имат право да присъствуват и да бъдат изслушвани с предимство в заседанията на Народното събрание и парламентарните комисии.

/2/ Народното събрание и неговите комисии могат да задължават членовете на правителството да присъствуват на определено тяхно заседание, на което да отговарят на зададените им въпроси.

Чл. 54. Народните представители представляват не само своите избиратели, но и целия народ. Поради това те не могат да да приемат от своите избиратели никакви задължителни за себе си наставления.

Чл. 55. Народните представители изказват своето мнение свободно и гласуват по свое убеждение и съвест. Те не отговарят пред никого за мнението, изказано и поддържано от тях.

Чл. 56. Редът за прекратяване правомощията на народните представители и заместването им поради изтичане мандата на Народното събрание се определя от избирателния закон.

Чл. 57. Докато трае мандатът им, народните представители не могат да бъдат подведени под отговорност, съдени и задържани за извършени от тях престъпления, освен след разрешение на Народното събрание.

Чл. 58. Народните представители получават възнаграждение съгласно закона.

Чл. 59. /1/ Народното събрание се разпуска по право при изтичане на мандата му.

/2/ Преди изтичане на мандата му, Народното събрание се разпуска от Председателя на републиката в случаите, когато то:

1. В едномесечен срок от оставката на Министерския съвет не утвърди ново правителство.

2. Три пъти е гласувало недоверие на утвърдени от нег правителства.

3. При насрочване на избори за Велико народно събрание

Чл. 60. Разпуснатото Народно събрание може да бъде свикано отново от Председателя на републиката в случай на война или други извънредни обстоятелства.

Чл.61. Председателят на републиката е длъжен в едно-месечен срок да насрочи избори за ново Народно събрание, които да се произведат най-късно два месеца след насрочването им.

II. Велико народно събрание

Чл.62. Великото народно събрание се състои от 400 народни представители.

Чл.63. Великото народно събрание се свиква от Председателя на републиката по предложение на Министерския съвет или въз основа на решение на Обикновеното народно събрание, за да се произнесе по:

1. Изменение и допълнение на Конституцията.
2. Изменение на територията на Република България.
3. Сключване на междудържавни договори, които под формата на федерация, конфедерация, държавен съюз или някоя друга форма изменят междудържавното положение на страната и ограничават нейния суверенитет.

Чл.64. Великото народно събрание взема решенията си с мнозинство две трети от общия брой на народните представители.

Чл.65. Правилата за избирането и работата на Обикновеното народно събрание, както и правата и задълженията на членовете му важат и за Великото народно събрание.

Чл.66. Великото народно събрание се разпуска по право, щом вземе решение по въпросите, за които е свикано.

Чл.67. След разпускането на Великото народно събрание се насрочват по реда на чл.61 избори за ново Обикновено народно събрание.

ВАРИАНТ.

Целият раздел за Великото народно събрание да отпадне. Не-

новите функции да се изпълняват от Обикновеното народно събрание в квалифицирано мнозинство. При това положение трябва да се направят следните изменения в проектконституцията:

1. В чл. 34 отпадат думите "и Великото"

2. След чл. 34 отпада подзаглавието "I. Обикновено народно събрание".

3. В чл. 47 се правят следните изменения и допълнения:

Б т. 10 се заличават думите "с изключение на ония, за които се произнася Великото народно събрание" и се добавя алинея втора със следното съдържание:

"Договорите, които под формата на федерация, конфедерация, държавен съюз или някаква друга форма изменят междудържавното положение на страната и ограничават нейния суверенитет, се ратифицират и денонсират с мнозинство две трети от общия брой на народните представители".

Добавят се следните нови точки:

12. Изменя и допълва Конституцията с мнозинство две трети от общия брой на народните представители.

13. Взема решения относно изменение на територията на Република България с мнозинство две трети от общия брой на народните представители.

4. В чл. 72, т. 2 се заличават думите "и Великото".

ГЛАВА ЧЕТВЪРТА

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА РЕПУБЛИКАТА

Чл. 68. Председателят на републиката е държавен глава на Република България.

Чл.69./1/ Председателят на републиката се избира от Народното събрание с мнозинство от две трети от общия брой на народните представители за срок от пет години и може да бъде преизбран най - много още един мандат.

/2/ За Председател на републиката може да бъде избран всеки български гражданин, който е навършил 35 години и отговаря на другите условия за избиране на народен представител.

Чл.70. Председателят на републиката не може да изпълнява други ръководни държавни, политически, обществени и стопански функции, да бъде народен представител и член на ръководството на партия.

Чл.71. Председателят на републиката полага клетвата, която полагат народните представители съгласно чл.42.

Чл.72. Председателят на републиката:

1. Представява Републиката в международните отношения, назначава и освобождава от длъжност дипломатическите представители на Републиката по предложение на министъра на външните работи и приема акредитивните и отзователните писма на чуждите дипломатически представители в страната.

2. Свиква Общият и Великото народно събрание и обнародва приетите закони.

3. В десетдневен срок след подаването на оставка от Правителството прави предложение на Народното събрание за председател на Министерския съвет.

4. Осъществява общо ръководство на отбраната и сигурността на страната и е главнокомандуващ на въоръжените сили.

5. Обявява обща и частична мобилизация и военно или

извънредно положение по предложение на Министерския съвет, когато Народното събрание не заседава. В тези случаи Народното събрание се свиква незабавно, за да се произнесе по решението.

6. Обявява положение на война при въоръжено нападение срещу Републиката, ако Народното събрание не заседава и не може да бъде свикано. В тези случаи Народното събрание се свиква незабавно, за да се произнесе по решението.

7. Награждава с ордени и медали въз основа на закон.

8. Упражнява правото на помилване.

9. Предоставя правото на убежище.

10. Упражнява други предоставени му от Конституцията правомощия.

Чл. 73. В изпълнение на своите правомощия Председателя на републиката издава укази и други актове, които нямат нормативен характер.

Чл. 74. Правомощията на Председателя на републиката могат да бъдат прекратени предсрочно по решение на Народното събрание по предложение на най-малко една трета от народните представители, когато е нарушил положената клетва. Решението се взема с тайно гласуване и с мнозинство две трети от общия брой на народните представители.

Чл. 75. В случай на смърт, отсъствие от страната, прекратяване на правомощията или тежко заболяване на Председателя на републиката, неговите функции се изпълняват от председателя на Народното събрание.

Чл. 76. Когато правомощията на Председателя на републиката бъдат прекратени поради изтичане на мандата, поради смърт

или по реда на чл.74, Народното събрание в едномесечен срок избира нов Председател на републиката.

ГЛАВА ПЕТА

ПРАВИТЕЛСТВО /МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ/

Чл.77. Правителството се състои от министър-председател заместник-председатели на Министерския съвет и министри.

Чл.78. Членове на правителството могат да бъдат и лица които не са народни представители.

Чл.79. Министрите полагат пред Народното събрание същата клетва, която полагат народните представители и Председателят на републиката.

Чл.80./1/ Правителството упражнява изпълнителната власт в Република България, като в рамките на действащите закони издава постановления, решения и разпореждания.

/2/ Правителството може да издава правилници и наредби за приложение на определен закон, когато изрично е овластено за това от него.

Чл.81./1/ Министър-председателят може да постави пред Народното събрание въпрос за гласуване доверие на правителството. Въпрос за гласуване на доверие може да се постави и въз основа на интерпелация от всеки народен представител.

/2/ Въпрос за доверие може да се постави и по отношение на отделен министър.

/3/ Гласуването на недоверие на правителството има за последица излизането му в оставка, а това на отделен министър - излизането му от правителството.

Чл.82. Министрите отговарят за престъпления, извършени от тях при и по повод изпълнение на задълженията си, съгласно особен закон за съдене на министрите.

ГЛАВА ШЕСТА

СЪДЕБНА ВЛАСТ

Чл.83. Съдебната власт в целия си обем принадлежи на съдилищата. Те прилагат законите точно и еднакво спрямо държавните органи, гражданите и организациите и произнасят присъдите и решенията в името на Република България.

Чл.84./1/ За съдии и прокурори се назначават лица с юридическо образование от Председателя на републиката по предложение на министъра на правосъдието и главния прокурор.

/2/ В правораздаването могат да участвуват и съдебни заседатели в случаите, определени от закона.

Чл.85. Съдиите и прокурорите са несменяеми до навършване на пенсионна възраст, освен в случаите изрично посочени в закона.

Чл.86. Устройството на съдилищата, съдопроизводството, редът за назначаване, повишаване и уволняване на съдиите и прокурорите се уреждат със закон.

Чл.87. Съдебното производство по граждански и наказателни дела е триинстанционно и се състои от две инстанции по същество и една касационна. За по-маловажни дела може да се предвиди съкратен ред за разглеждането им.

Чл.88. Законосъобразността на административните актове се решава от Върховния административен съд.

Чл.89./1/ Извънредни съдилища не се допускат.

/2/ При обявено военно положение действуват военно-полевни съдилища, уредени със закон.

Чл.90./1/ Върховният касационен съд и Върховният административен съд в общо съвместно заседание на всичките си членове са компетентни да се произнесат кой закон противоречи на Конституцията и да постановят той да не се прилага.

/2/ Върховният касационен и Върховният административен съд вземат решения по предходната алинея по своя инициатива или когато бъдат сезирани от Председателя на републиката, държавни органи, физически и юридически лица.

ГЛАВА СЕДМА

ГЕРБ, ПЕЧАТ, ЗНАМЕ, СТОЛИЦА

Чл.91./1/ Държавният герб и държавното знаме символизират едността на българския народ и независимостта и суверенитета на Република България.

/2/ Гражданиге на Република България са длъжни да почитат държавния герб и държавното знаме и да не извършват действия които изразяват непристойно отношение към тях.

Чл.92. Гербът на Република България е златен, изправен, коронован лъв на тъмночервено поле. Под лъва има надпис "Съединението прави силата".

Чл.93. На държавния печат е изобразен държавния герб.

Чл.94. Знамето на Република България е трицветно и се състои от бял, зелен и червен цвят, поставени водоравно.

Чл.95. Столица на Република България е град София.